

BEVEZETŐ A NYELVTANULÓNAK

A könyv a 'Preparation for Theolingua – Level B2' című könyv kiegészítő kötete, és a Theolingua hitéleti szakmai nyelvvizsga írásbeli része négy feladattípusának gyakorlásához kíván segítséget nyújtani. Hét komplex feladatsort tartalmaz, megoldókulccsal a szövegértési feladatokhoz, valamint mintamegoldásokkal a tömörítési- és levélírási feladatokhoz. A feladatok megoldásához a szótárhasználat megengedett.

A mellékletben rövid összefoglalót találhatunk néhány fontos szabályszerűséggel arra vonatkozóan, hogy mire érdemes odafigyelnünk a formális és informális levelek írásánál. Ugyancsak ebben a részben, arra is találunk példákat, hogy mi az elvárt protokollja a megszentelt életet élő egyházi személyek bemutatásának és megszólításának a katolikus hagyományban.

A különböző feladattípusokban szerezhető pontszámok nem feltétlenül követik a valós vizsgaszituációban szerezhető pontozási rendszert, hiszen a nyelvvizsgaeredmények százalékos formában is kiértékelésre kerülnek és gyakorlatilag ezutóbbi mód a végső értékelési keretrendszere minden típusú nyelvvizsgának.

A feladatok szintje alapvetően a B2-es szintnek felel meg, de a könyvet azok is haszonnal forgathatják, akik a C1 szintű nyelvvizsgára készülnek. Ez különösképpen a tömörítési- és levélírási feladatok esetén igaz, ahol a mintaszövegek hosszúsága rendszerint bőven eléri az ajánlott maximumot vagy akár meg is haladja azt, mely utóbbi megoldás elsősorban a levélírási feladatok mintamegoldásai esetén érhető nyomon. Itt az előírtnál valamivel terjedelmesebb kidolgozás célja az, hogy a szövegek - a produktív készségek vonatkozásában - a KER (Közös Európai Referenciakeret) szintezési rendszere szerinti változatosabb szóincset, összetettebb nyelvi struktúrarendszert és a stílusrétegek változatosabb repertoárját tárják a nyelvtanuló elé. Vizsgahelyzetben azonban, az ajánlott megoldás – nyilvánvalóan – a megadott paraméterek által meghatározott keretek betartása.

A szövegértési feladatoknál húsz pontot lehet elérni. A kérdések egy része a globális értés ellenőrzését célozza, míg mások kisebb részletekre koncentrálnak. A szerezhető pontszámok néha egyértelműen megfelelnek a kérdésben elvárt és a szövegben foglalt egységek számának, míg máshol az

elvárt egységek száma nem egyezik meg a megszerzhető pontok számával. Ezutóbbi esetben, egy tapasztalt nyelvtanár jelenléte, aki a tanulás folyamán segítséget és megfelelő orientációt nyújthat, mindenképpen hasznos lehet a kiértékelési és pontozási kritériumok megfelelő felállításában. Például, egy olyan - egy pontot érő - kérdés esetén, amelynél három helyes egységből tevődik össze az elvárt válasz, az értékelő adhat egy pontot akkor, ha mindhárom egység helyesen szerepel a válaszban, fél pontot pedig legalább két helyes egység megléte esetén; ha viszont valakinek a nyelvtudása már biztosabb alapokon áll és a tanulás egy előrehaladottabb fázisában tart, akkor lehetséges az is, hogy fél pontokat már egyáltalán nem adunk, csak egészet a hibátlan- minden elvárt elemet tartalmazó – megoldásért.

A tömörítési feladatok értékelésénél, amikor a tanulónak egy angol szöveget kell magyarul közvetíteni rövidebb formában, a fő értékelési szempont az eredeti szöveg megfelelő globális és részletekre orientáló értése, vagyis az eredeti szöveg fő gondolatainak pontos tartalmi közvetítése. A harmadik értékelési szempont azt ellenőrzi, hogy a tanuló össze tudja-e foglalni az eredeti szöveget - mely rendszerint egy cikk - a megadott tartalmi szempontok alapján úgy, hogy megtartja azok eredeti sorrendjét, képes visszaadni az eredeti tartalmat úgy, hogy figyel a megfelelő stiláris karakterre és a szövegkohéziós elemek fenntartására a szövegben mint egészben. Mindezen szempontokat figyelembe véve, az értékelési kritériumok így: a 'globális szövegértés', a 'részletek megfelelő értelmezése', valamint harmadikként a 'tartalom és stílus'. Az értékelés három alapelvének mindegyikére öt pont adható.

A kétnyelvű szakmai nyelvvizsga másik típusú tömörítési feladata során a tanuló a szöveget magyarról közvetíti angolra. Ez a feladattípus a jelöltek írott szövegalkotási készségét méri a célnyelven, így az értékelési szempontok a következő elemeken alapulnak: először is, a magyar szöveg tartalmát kell pontosan közvetíteni, érthető nyelvezettel, betartva a megadott tartalmi útmutatót, a témához kötődő lexikális elemek megfelelő használatával. Másodsorban, a szövegnek igazodnia kell a Közös Európai Referenciakeret által megadott irányelvek megfelelő nyelvi szintjéhez, nyelvtani pontosság tekintetében is. Harmadsorban pedig, a pontozásnak figyelembe kell venni olyan stiláris elemeket, mint például a megfelelő regiszter használata, szóösszetételek, állandósult szókapcsolatok helyes használata és pontos mondatszerkesztés. Elvárt, hogy a szövegről mint egészről az értékelő/ olvasó olyan hiteles, átfogó képet kaphasson, ami

megfelel az eredetileg közvetíteni kívánt tartalomnak. Ennek megfelelően, az értékelési szempontok a következők: 'tartalom és szókincs', 'nyelvhelyesség' és 'stílus', melyek mindegyikére öt pont adható.

A levélírási feladatok ugyanazokat a produktív készségeket mérik mint az előző feladattípus, ezért az értékeléshez ugyanazok a szempontok és pontozási rendszer vehető figyelembe mint ami ott felvázolásra került.

A feladatokban szereplő címek és intézménynevek nagy része kitalált. Ha mégis valóságosak, akkor csak a szükséges kulturális háttérinformáció közvetítésének céljából kerültek eredeti formájukban a feladatokba; a levél tartalmának ilyen esetben – természetesen - semmi köze a valóságos körülményekhez vagy eseményekhez.